

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816892320
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816892320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: P. G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., T. XX/X, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35792752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina zo dňa 4.11.2015, sp.zn. RK-PC-77/14-LP, ktorým rozsudkom bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 2881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne zo sumy 80,37 eur od 22.1.2013 do 3.2.2013, zo sumy 79,74 eur od 22.4.2013 do 8.7.2013, zo sumy 80,37 eur od 22.5.2013 do 8.7.2013, zo sumy 70,11 eur od 9.7.2013 do 5.8.2013, zo sumy 80,37 eur od 22.6.2013 do 5.8.2013, zo sumy 68,48 eur od 6.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.7.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.9.2013 do zaplatenia, zo sumy 2571,84 eur od 25.9.2013 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je navrhovateľ povinný platiť odporcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2881,43 eur do zaplatenia a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 428,46 eur.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 22.2.2016 navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil rozsudok rozhodcovského súdu Victoria Legal Arbiter s.r.o. so sídlom v Žiline, sp.zn. RK-PC-77/14-LP, ktorým súd uložil navrhovateľovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 2881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne zo sumy 80,37 eur od 22.1.2013 do 3.2.2013, zo sumy 79,74 eur od 22.4.2013 do 8.7.2013, zo sumy 80,37 eur od 22.5.2013 do 8.7.2013, zo sumy 70,11 eur od 9.7.2013 do 5.8.2013, zo sumy 80,37 eur od 22.6.2013 do 5.8.2013, zo sumy 68,48 eur od 6.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.7.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 22.9.2013 do zaplatenia, a zo sumy 2571,84 eur od 25.9.2013 do zaplatenia a to až do dňa kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovú sumu 1500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2881,43 eur do zaplatenia, a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 428,46 eur.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s vyššie uvedeným rozsudkom z dôvodu, že spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilý na rozhodovanie rozhodcovským súdom, pretože v ňom nie sú zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, najmä európske smernice, a rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, pričom on sám nemohol argumentovať a brániť sa voči jednostrannému vyneseniu rozsudku, ktorý je výhodný iba pre jednu stranu, čo je neprijateľné a pre spotrebiteľa poškodzujúce. Tiež žiadal, aby predmetný rozhodcovský rozsudok bol zrušený aj z dôvodu, že znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a ktoré vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť a súčasne žiadal, aby súd navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania. V písomnom vyjadrení zo dňa 1.6.2016 uviedol, že žalobu považujú za nedôvodnú a skutočnosť v nej uvedené nie sú v súlade so skutočným ako aj právnym stavom. Spor zo spotrebiteľskej zmluvy je spôsobilý na rozhodovanie rozhodcovským súdom. Tvrdenia navrhovateľa sú značne neurčité, nekonkrétne, neuvádza z akých dôvodov nemá byť spor zo spotrebiteľskej zmluvy spôsobilým na rozhodovanie rozhodcovským súdom, namieta iba všeobecnú nemožnosť rozhodovania sporu so spotrebiteľskej zmluvy rozhodcovským súdom. Právomoc rozhodcovského súdu bola dohodnutá na základe rozhodcovskej zmluvy úveru č. 8500016752 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 26.10.2012, ktorú považujú za platne uzatvorenú v súlade s právnym stavom. Pretože k vydaniu rozhodcovského rozsudku došlo až po účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a o zmene a doplnení niektorých zákonov v súlade s prechodnými ustanoveniami uvedenými v § 73 ods. 1 citovaného zákona sa ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní použili aj na rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol napadnutý rozhodcovský rozsudok. Spor rozhodoval a napadnutý rozsudok vydal rozhodcovský súd určený v súlade s §73 ods. 5 citovaného zákona. Zriaďovateľ pôvodného rozhodcovského súdu uvedeného v rozhodcovskej zmluve - Victoria Legal Arbitr s.r.o. sa stal členom zriaďovateľa nástupníckeho rozhodcovského súdu a to združenia Zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr, IČO : 45745757. V zmysle tohto ustanovenia preto stály rozhodcovský súd Victoria Arbitr je nástupníckym súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Už zo samotného prijatia vyššie citovaného zákona je zrejmé, že ide o zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorého cieľom je práve upraviť práva a povinnosti spotrebiteľov a dodávateľov pri alternatívnom riešení sporov pred rozhodcovskými súdmi a je výsledkom aproximácie smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2013/11/EÚ o alternatívnom riešení sporov. Cieľom prijatia tohto zákona bolo nielen zlepšenie postavenia spotrebiteľov, ale tiež zlepšenie podnikateľského prostredia, pretože Európsky parlament zastáva názor, že alternatívne riešenie sporov ponúka jednoduché, rýchle a nízko nákladové mimosúdne riešenie sporov medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi. V napadnutom rozsudku sú riadne zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa hlavne Európske smernice a Rozhodcovský súd pri rozhodovaní neporušil právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Je podstatné uviesť, že navrhovateľ vo svojej žalobe neuviedol aké konkrétne normy na ochranu spotrebiteľa a hlavne európske smernice nemali byť v napadnutom rozsudku zohľadnené a taktiež aký predpis na ochranu spotrebiteľa aké ustanovenie malo byť daným rozsudkom porušené. Je preto veľmi obtiažne reagovať na takúto žalobu navrhovateľa a taktiež vyjadrenia voči všeobecným tvrdeniam bez ich konkretizácie. V tomto smere považuje návrh za neurčitý. Napriek tomu uviedol, že v rozhodcovskom konaní boli dôsledne uplatnené všetky práva na ochranu spotrebiteľa ako aj všetky právne predpisy vzťahujúce sa na danú problematiku. Súčasne je dôležité uviesť, že je potrebné rozhodcovskú zmluvu ako aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500016752 a všetky rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu a žalovanej sumy posudzovať podľa aktuálnych právnych predpisov platných v danom čase. Pokiaľ došlo v priebehu konania k zmene právnych predpisov týkajúcich sa rozhodcovského konania, spotrebiteľských úverov vždy je potrebné danú problematiku a právny stav posudzovať v súlade s prechodnými a záverečnými ustanoveniami v zmysle ktorých v zásade reaktivita právnych predpisov nie je možná prípustná. Pokiaľ navrhovateľ podanou žalobou sledoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve má byť neprijateľnou podmienkou je treba uviesť, že takýto názor navrhovateľ odporuje právnej úprave relevantnej v čase vzniku rozhodcovskej zmluvy a aj rozhodovacej činnosti súdov. Právna úprava platná v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy výslovne za neplatnú určovala len takú rozhodcovskú doložku/zmluvu, ktorá ako jedinú možnosť riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom stanovila riešenie v rozhodcovskom konaní. Iné rozhodcovské doložky boli a sú prípustné a dovolené. Z účelu §73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia vyplýva, že zákon rozhodcovské zmluvy uzavreté pred jeho účinnosťou posudzuje ako platné a vykonateľné dohody, pokiaľ je v súlade s predpismi uzatvorenými v

danom čase; rozhodcovskú zmluvu zo dňa 26.10.2012 je možné považovať za uzavretú individuálnym spôsobom, pretože navrhovateľ mal možnosť sa rozhodnúť, či zmluvu uzatvorí alebo nie, uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru, rozhodcovská zmluva nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere; navrhovateľ mal možnosť odstúpiť od uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy a to v lehote do 14 dní odo dňa uzatvorenia zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, navrhovateľ mal teda možnosť sa rozhodnúť sám, či rozhodcovská zmluva vznikne a následne po uzavretí zmluvy aj napríklad doma, kdekoľvek sa rozhodnúť, či dôjde k jej zrušeniu, navrhovateľ bol dostatočný informovaný o tom, čo rozhodcovské konanie je. Rozhodcovská zmluva vznikla za stavu, kedy by spotrebiteľ mal informáciu, že ju prijať nemusí. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, teda aj z hľadiska transparentnosti danej informácie nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa. Navrhovateľ ako spotrebiteľ a osoba plne spôsobilá na právne úkony a v primeranom rozsahu obozretná a rozhladená mal právo zrušiť rozhodcovskú zmluvu aj dodatočne o čom bol informovaný transparentným spôsobom kedy priamo nad podpisovou položkou sa v bode 7 rozhodcovskej zmluvy nachádzalo ustanovenie o tomto oprávnení. Navrhovateľ mal možnosť sa brániť a uplatňovať argumenty na podporu svojich tvrdení. Vyjadril sa v rozhodcovskom konaní voči podanej žalobe po prevzatí výzvy spolu s rozhodcovským rozsudkom a žalobou dňa 3.2.2014, na podklade ktorého vyjadrenia sa pôvodný rozhodcovský rozsudok zrušil v celom rozsahu. Po prerušení konania vzhľadom na zmeny oblasti spotrebiteľského práva bolo dňa 2.9.2015 odporcovi doručené oznámenie o pokračovaní o spotrebiteľskom konaní spolu s výzvou na vyjadrenie sa k návrhu, pričom navrhovateľ svoje právo nevyužil a ďalej sa už k návrhu nevyjadril. Napriek uvedenému rozhodcovský súd preskúmal skutkový stav a predložené listinné dôkazy a nezistil žiadne porušenie právnych predpisov v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ mal možnosť sa oboznámiť s podmienkami konania i vnútornými predpismi rozhodcovského súdu pretože predpisy rozhodcovských súdov boli jednak zverejnené v obchodnom vestníku (§12 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy) a účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. nielen v obchodnom vestníku ale aj na webovom sídle rozhodcovského súdu tak, ako to určuje zákon č. 335/2014 Z.z. v §12 ods. 1. Stály rozhodcovský súd vykonal vo vzťahu k vykonal vo vzťahu k navrhovateľovi všetky povinnosti spojené s jeho informovaním v zmysle § 25 ods. 4 zákona č. 335/2014 Z.z.. Navrhovateľovi boli zákonom predpísané dokumenty dostupné pred uzavretím zmluvy, počas lehoty na odstúpenie, ako aj počas spotrebiteľského rozhodcovského konania. Rozhodcovský rozsudok nie je jednostranne výhodný iba pre jednu stranu. Plnenie určené v rozsudku nie je v rozpore s dobrými mravmi a nevzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok. Navrhovateľ sa dostal do omeškania so splácaním svojho záväzku už pri druhej splátke, pričom zaplatil iba sumu 494,11 eur. Pretože navrhovateľ následne bol v omeškani so splácaním svojho záväzku po dobu viac ako 3 mesiace, dňa 30.7. 2013 mu bolo doručené oznámenie o splatnosti celého úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Priznaná čiastka spolu s úrokmi z omeškania i zo zmluvnou pokutou je priznaná dôvodne v celej výške, v súlade s relevantnou právnou úpravou. Cieľom právnej úpravy v spotrebiteľskom práve je, aby postavenie spotrebiteľa nebolo nevýhodnejšie oproti tomu, čo právna úprava predpokladá a povoľuje. Ak je v otázke sankcií prípustné, aby ich súčet neprevyšoval určité obmedzenie, potom dodržanie daného obmedzenia nepredstavuje neprijateľnú podmienku. Je pravdou, že uplatnené sankcie sú vyššie, ako bežné úroky pri poskytovaní úverov v bankových inštitúciách, sú však striktné v medziach, ktoré stanovil zákon. Cieľom zmluvnej pokuty je práve zabezpečenie povinnosti dlžníka, aby svoj dlh splácal riadne a včas. V danom prípade výška zmluvnej pokuty je 0,065 % denne, čo s uplatnenou ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 1,775 % nepresahuje limity vyplývajúce z ustanovenia § 3a ods. 1 nariadenia vlády, t. j. neprevyšuje trojnásobok úroku z omeškania, ako aj priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne. Pokiaľ v zmysle § 52 ods. 2 OZ na všetky zmluvné vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ust. Občianskeho zákonníka, je potrebné tieto predpisy aplikovať komplexne, spravodlivo, s ohľadom na všetky konkrétne okolnosti. Je to práve navrhovateľ, ktorý svojím konaním sa správa v rozpore s dobrými mravmi, vedomý si svojich povinností prestal so splácaním úveru a tento nesplatil ani v 1/3 a to ani istinu. Ak by mal záujem poskytnuté finančné prostriedky reálne aj vrátiť, pokračoval by aspoň s čiastočným plnením svojich povinností, čo sa však nestalo. Navrhovateľ po dobu takmer dva a pol roka disponuje finančnými prostriedkami od odporcu a tieto odmieta vrátiť, práve preto je konanie navrhovateľa potrebné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Z opatrnosti odporca namietol oneskorené podanie žaloby v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. a to po lehote 3 mesiace a tvrdil, že podľa § 46 ods. 2 cit. zákona je napadnutý rozsudok právoplatný a návrh navrhovateľa nie je podaný včas.

Účastníci sa na pojednávanie neustanovili, neúčasť na ňom ospravedlnil len odporca. V zmysle ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednával súd vo veci v neprítomnosti účastníkov.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní oboznámením obsahu návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom v Žiline, sp.zn. RK-PC-77/14-LP zo dňa 4.11.2015, rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp.zn. RK-PC-77/14-LP zo dňa 4.11.2015, rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/22/2015-73 zo dňa 4.1.2016, spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom v Žiline - osobitne z vyššie uvedeného spisu žaloba zo dňa 4.11. 2014, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.10. 2012, rozhodcovská zmluva zo dňa 26.10. 2012, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 26.10. 2012, karta klienta na meno Ing. G. T., výzva na podanie žalobnej odpovede z 13.1. 2014, rozhodcovský rozsudok RK-PC-77/14-LP zo dňa 13.1.2014, žalobná odpoveď navrhovateľ zo dňa 10.2.2014, oznámenie Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 20.8. 2015, písomného vyjadrenia odporcu č.l. 75, súhrnných informácií o údajoch novo poskytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za druhý štvrtrok roku 2012 (č.l. 82), výpisu z Registra záujmových združení právnických osôb na Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb a obsahom spisov Okresného súdu Prievidza sp.zn. 16C/37/2014 a sp.zn. 16Er/643/2015, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

V Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500016752 zo dňa 26.10. 2012 je uvedené, že navrhovateľ ako dlžník žiada odporcu o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť 21. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur. V žiadosti je ďalej uvedená celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V bode 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom niektoré z nich sú v rozpore údajmi uvádzanými v bode 5 Žiadosti (RPMN za úver 65,46% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%). Podľa bodu 8.1. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere: predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Dňa 26.10.2012 odporca vyhotovil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500016752.

V rozhodcovskej zmluve č. 8500016752 zo dňa 26.10.2012 sú ako zmluvné strany označení účastníci konania. Podľa bodu 2. zmluvy, veta prvá zmluvy veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Podľa bodu 7. zmluvy veta prvá, dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní odo dňa jej uzavretia.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/22/2015 vydal súd dňa 4.1. 2016 rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom N. R. č. XXX/XX, T. sp. zn. RK-PC-78/14-LP zo dňa 4.11.2014 zamietol z dôvodu podania návrhu na súd po uplynutí 30 dňovej prekluzívnej lehoty podľa § 41 ods. 1 veta prvá zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení noviel. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2. 2016. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku mal súd zistené, že navrhovateľ dňa 26.10. 2012 uzavrel ako dlžník a spotrebiteľ s odporcom ako veriteľom a dodávateľom ešte jednu úverovú zmluvu č. 8500016753 a to za tých istých podmienok ako pri Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500016752.

Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku takisto vyplýva, že dňa 9.1.2014 odporca (v postavení navrhovateľa na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom N. R. č. XXX/XX, T., podal návrh o zaplatenie 2.881,43 eur s príslušenstvom. Uvedený súd rozsudkom sp. zn.

RK-PC-78/14-LP zo dňa 13.1.2014 zaviazal navrhovateľa (v konaní vystupujúci ako odporca zaplatiť odporcovi (v konaní vystupujúci ako navrhovateľ sumu 2.881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z dlžných súm, špecifikovaných vo výroku rozsudku, a nahradiť trovy konania. V poučení rozhodcovský súd uviedol, že navrhovateľ (v konaní vystupujúci ako odporca môže do desiatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď. Dňa 10.2.2014 navrhovateľ podal žalobnú odpoveď. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 793/21, Žilina následne rozsudkom sp. zn. RK-PC-78/14-LP zo dňa 4.11.2014 zaviazal navrhovateľa (v konaní vystupujúci ako odporca zaplatiť odporcovi (v konaní vystupujúci ako navrhovateľ sumu 2.881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z dlžných súm, špecifikovaných vo výroku rozsudku, a nahradiť trovy konania. Podľa poučenia rozsudku účastník rozhodcovského konania sa môže do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku v súlade s ustanovením § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Z doručenky nachádzajúcej sa v spise sp. zn. RK-PC-78/14-LP vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 22.12.2014. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 793/21, Žilina na rozhodcovskom rozsudku zo dňa 4.11.2014 vyznačil právoplatnosť s dátumom 22.12.2014 a vykonateľnosť s dátumom 30.12.2014. Na základe uvedeného exekučného titulu odporca ako oprávnený subjekt podal návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie sumy 2.881,43 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 643/2015-13 zo dňa 8.4.2015 žiadosť súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 3.3.2015 zamietol z dôvodu, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská zmluva nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Z odôvodnenia uznesenia ďalej vyplýva, že ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy odvodil, a na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uznesenie č. k. 16Er 643/2015-13 zo dňa 8.4.2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoE/284/2015-45 zo dňa 10.2. 2016.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/37/2014 navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.3. 2014 sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 13.1. 2014 rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline pod sp. zn. RK - PC-77/14 LP. Z dôvodu späťvzatia návrhu súd uznesením č. k. 16C/37/2014-37 zo dňa 25.9. 2014 konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Návrh na začatie konania vzal navrhovateľ späť z dôvodu, že po doručení rozhodcovského rozsudku podal do 10 dní žalobnú odpoveď, v dôsledku čoho sa rozhodcovský rozsudok zrušil a rozhodca vydá nový rozsudok.

Dňa 9.1.2014 odporca (v postavení navrhovateľa na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 793/21, Žilina podal návrh o zaplatenie 2.881,43 eur s príslušenstvom. Uvedený súd rozsudkom sp. zn. RK-PC-77/14-LP zo dňa 13.1.2014 zaviazal navrhovateľa (v konaní vystupujúci ako odporca zaplatiť odporcovi (v konaní vystupujúci ako navrhovateľ sumu 2.881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z dlžných súm, špecifikovaných vo výroku rozsudku, a nahradiť trovy konania. V poučení rozhodcovský súd uviedol, že navrhovateľ (v konaní vystupujúci ako odporca môže do desiatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď. Dňa 10.2.2014 navrhovateľ podal žalobnú odpoveď. Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina (právny nástupca po Victoria Legal Arbiter s.r.o. so sídlom v Žiline) následne rozsudkom sp. zn. RK-PC-77/14-LP zo dňa 4.11.2015 zaviazal navrhovateľa (v konaní vystupujúci ako odporca zaplatiť odporcovi (v konaní vystupujúci ako navrhovateľ sumu 2.881,43 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 1,775% ročne z dlžných súm, špecifikovaných vo výroku rozsudku, a nahradiť trovy konania. Podľa poučenia rozsudku účastník rozhodcovského konania sa môže do 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku. Z doručenky nachádzajúcej sa v spise sp. zn. RK-PC-77/14-LP vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 10.12. 2015. Dňa 23.2. 2016 podal na tunajší súd navrhovateľ návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-77/14-LP zo dňa 4.11.2015. Dňa 1.1.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 1 písm. a/ zák. č. 335/2014 Z.z. tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

Podľa § 2 ods. 1, veta prvá zák. č. 335/2014 Z.z. spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku v prípadoch uvedených pod písm. a/ až l/.

Podľa § 73 (prechodné ustanovenia ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z., ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1.januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Dňa 1.1.2015 nadobudol účinnosť aj zákon č. 336/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2015 v rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Vzhľadom na námietku odporcu súd predovšetkým skúmal, či návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný včas, v prekluzívnej lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku navrhovateľovi. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi doručený dňa 10.12. 2015. Dňa 23.2. 2016 podal navrhovateľ na súd návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Keďže návrh na súd bol doručený navrhovateľom v kratšom čase ako tri mesiace od doručenia rozhodcovského rozsudku navrhovateľovi, bol podaný v zákonnej prekluzívnej dobe podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., a teda námietka odporcu o neskorom podaní návrhu navrhovateľom na súd nebola dôvodná.

Podľa § 45 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala

potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu 26.10.2012, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Z osobných údajov navrhovateľa ako dlžníka v Zmluve o revolvingovom úvere (bod 2), kde navrhovateľ je označený menom a priezviskom, rodným číslom a bydliskom, jednoznačne vyplýva, že zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako fyzická osoba nepodnikateľ a teda spotrebiteľ.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva,

alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 2 písm. a) Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 až 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa bodu 1 písm. q) prílohy k Smernici Rady 93/13/EHS (podmienky uvedené v článku 3 ods. 3) za nekalé podmienky možno považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je: neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Podľa čl. II zák. č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) (ďalej len smernica). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.3. 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012).

V danej veci je podľa právneho názoru súdu za neprimeranú potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 26.10. 2012, t. j. v rovnaký deň, ako odporca ako druhý v poradí podpísal zmluvu o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako formulárová zmluva, ktorú predložil veriteľ dlžníkovi, nebola individuálne dojednaná, jej obsah nemohol navrhovateľ ovplyvniť a dopĺňali sa v nej len údaje o navrhovateľovi - jeho meno, dátum narodenia a bydlisko. Na základe takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy odporca ako veriteľ zo zmluvy o revolvingovom úvere mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na rozhodnutie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Navrhovateľ tak ako spotrebiteľ stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska.

Aj napriek tvrdeniam odporcu, je súd toho právneho názoru, že konanie pred rozhodcovským súdom inicioval sám veriteľ, ktorý formuloval obsah rozhodcovskej zmluvy navyše vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe a ktorý jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc potom z rozhodcovskej zmluvy, resp. z jej obsahu, je potrebné túto v celom rozsahu považovať za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovskú zmluvu súd z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Aby rozhodcovská zmluva vznikla, je potrebné individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by s odbornou starostlivosťou odporca ako dodávateľ najprv poučil navrhovateľa ako spotrebiteľa a dal mu priestor na rozhodnutie. Predtlačené poučenie v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie dôsledkov rozhodcovského konania. Kvalifikovaným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, ako to bolo i v tomto prípade (článok 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Treba tiež poukázať na to, že ak je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu, takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu. Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.2. 2011 sp. zn. IV. ÚS 55/2011). Predmetný rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je nulitným právnym aktom a nemožno ho považovať za spôsobilý exekučný titul.

Pokiaľ je v rozhodcovskej zmluve obsiahnuté ustanovenie, podľa ktorého mal navrhovateľ právo od zmluvy jednostranne aj bez uvedenia dôvodu, v lehote 14 dní odstúpiť, súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že zmluva je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy odstúpiť nemožno. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú splnené ani zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Navyše, podľa právneho názoru súdu, za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá proti nemu žalobu na rozhodcovskom súde.

Navyše, podľa právneho názoru súdu, medzi účastníkmi ani nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Predmetnú žiadosť (návrh) o uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (bod 5) podpísanú navrhovateľom dňa 18.10. 2012 (§ 43a Občianskeho zákonníka) totiž odporca ako veriteľ neakceptoval (§ 43c a nasl. Občianskeho zákonníka), pretože v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere uviedol niektoré iné údaje ako ich navrhol navrhovateľ (RPMN za úver 65,46% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%) a teda v skutočnosti išlo zo strany odporcu ako veriteľa v skutočnosti o návrh na uzavretie novej úverovej zmluvy (§ 43a Občianskeho zákonníka), ktorý návrh už navrhovateľ ako dlžník neakceptoval (nepodpisal zmluvu po odporcovi).

Z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a podporne aj z dôvodu neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, tak ako bolo zdôvodnené vyššie, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a vo výroku rozsudku uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil.

O trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.